

saa lad ham kundgjøre det, ved i næste Ses-
 sion at indbringe et Lovforslag i denne Ret-
 ning, saa ville vi faae at see, hvad Omsorgen
 har at betyde; men, saalænge det ærede Med-
 lem ikke har gjort noget som helst bestemt Skridt
 i saa Henseende, saa maa han tillade mig,
 at jeg betragter de Bemærkninger, som saale-
 des indkastes her i Forhandlingerne, blot som
 et Agitationsmiddel fra hans Side. Det ære-
 de Medlem rykker paa Hovedet; jeg troer, op-
 rigtigt talt, at han ikke er nogen Agitator;
 men, dersom jeg havde sagt det Samme som
 det ærede Medlem, saa vilde man strax in
 choro have raabt: Hør, hvilken Agitator,
 han vil nu bringe Huusmandsclassen og In-
 dersterne i Bevægelse. Det ærede Medlem er
 ganske vist uskyldig, jeg tillægger ham endog-
 saa en overdreven Uskyldighed, men jeg vil
 kun gjøre opmærksom paa, hvor forskjelligt
 man bliver betragtet, eftersom man staaer paa
 det ene eller det andet Standpunkt. Jeg
 troer, at, saaledes som Sagen foreligger, maae
 vi simpelthen stemme for det stillede Forslag til
 Dagsordenen, om hvilket jeg allerede fra Be-
 gyndelsen har sagt, at det heller ikke forekom-
 mer mig at være den naturlige Vej, man
 kunde gaae, men at jeg blot gif ind derpaa
 for at vise min Redebonhed til i denne Sag
 at gjøre meget betydelige Indrømmelser, og det
 det værste Slags Indrømmelse, som det fore-
 kommer mig der kan gjøres, nemlig en Ind-
 rømmelse til det Maadeligere fra det Bedre, og
 det netop med Hensyn til Godseierne. Det er
 mig fuldkommen klart, at den Lov, som vi have
 foreslaaet, er i Virkeligheden langt mere egnet
 til at løse Forholdene paa en hensigtsmæssig
 Maade for begge Parter, og navnlig for
 Godseierne, end det Grundlag, som her fore-
 ligger, og som saa at sige har sin Oprindelse
 fra dem, og som vi nu skulle hengive os til.

Men jeg siger alligevel: Lad os hengive os
 dertil for at vise, at Standsningen i denne
 Sag ikke hidrører fra os, og at Tilbøielighed
 til at bringe den tilende ikke eksisterer hos de
 Andre. Saalænge vi ikke see et Forslag fra
 denne Side forelagt her i Thinget, som gaaer
 ud paa en Affindelse, saalænge enhver Lovaf-
 gjørelse kaldes en Evangelslov, og man ikke vil
 indrømme, at enhver Lov er en Evangelslov,
 saalænge maa det stille sig for vore Dine,
 som om der er en Utilbøielighed til at see det
 hele Forhold afgjort, og saalænge er heller ikke
 den saakaldte Frivillighed tilstede; thi, naar
 først den er tilstede, det vil sige, Ønsket om
 til en maadeholden og billig Priis at sælge,
 saa maa Ønsket være saameget desto stærkere
 om at faae Spørgsmaalet afgjort snarest mu-
 ligt til en saa god Priis som den, her bydes
 igjennem Taxationer. Saalænge man derimod
 viser fra sig enhver lovlig Afgjørelse og vil
 gaae over til Noget, man kalde en Overeens-
 komst, og som skal finde Sted uden de lovgi-
 vende Forsamlingers og Regjeringens Med-
 virkning, saa skeer dette, fordi den virkelige
 Frivillighed og det virkelige Ønske om at faae
 denne Sag afgjort ikke er tilstede. Det ærede
 Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds
 (Molte) vil stemme for det foreliggende For-
 slag til en motiveret Dagsorden, og det an-
 sees jeg heldigt; derimod vilde jeg ønske, at
 han ikke havde indladt sig paa at opstille en
 Overenskomst som det, der skal naaes ved
 denne Afgjørelse; thi derved gjorde han Betyd-
 ningen af sin Afstemning overordentlig liden.
 Dersom han havde sagt: Ja, vi her i Thinget
 skulle komme overeens derom, og vi maae
 komme overeens derom, saa havde dette været
 ganske rigtigt; der kan ikke være Tale om An-
 det.